

нальний дух, гідність, свобода та правота відродилася знов, як у часи козацтва, національної війни, проголошення республіки УНР, проте це нас повинно вчити, щоб у майбутньому не опинитись у схожих соціальних катаклізмах.

Якщо звернутися до філософії, то можемо зрозуміти, що життя і події повертаються немов за спіраллю, і з кожним разом на все вищому рівні. Підняти країну з колін дуже важко, тому що за для цього потрібні докорінні зміни у площині не лише геополітичного вектору, а, найголовніше, внутрішньоментальних орієнтацій. Відмова від старих радянських практик життя та розбудова національно-традиційних є запорукою майбутнього шляху до здобуття реального державного суверенітету.

Література

1. Лозинський Аскольд С. Революція гідності // Український погляд. – 20 грудня 2013, Нью-Йорк [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ukrphohliad.org/blogs/revolyutsiya-gidnosti.html>.
2. Грабовська І. Єврореволюція як Революція Гідності в контексті цивілізаційної проблематики / І. Грабовська // Філософська думка. – 2014. – № 6. – С. 39-45 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Philos_2014_6_5.
3. Харечко І.З. Націєтворчий вимір Революції Гідності / І.З. Харечко // Політикус. – 2016. – Вип. 2. – С. 133-135 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/polit_2016_2_29.

Лук'яненко Тетяна Володимиривна
студентка 5-го курсу
факультету заочного навчання
цивільних осіб ННІ ПОЗН

*Науковий керівник –
кандидат педагогічних наук, доцент Маркіна Л.Л.,
доцент кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ*

РОЛЬ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА У РОЗБУДОВІ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ

Формувати правову демократичну державу можна лише на основі розвинутого громадянського суспільства. Таке суспільство може розвивати й розбудовувати правову державу та захищати права своїх громадян. Саме через громадянське суспільство розвивалась більшість держав Західної Європи і США.

Громадянське суспільство – це система самостійних і незалежних від держави громадських інститутів і відносин, що створюють умови для реалі-

зації прав людини, її інтересів та потреб, самореалізації окремих індивідів і колективів. Від змістового характеру і взаємодії громадських організацій та їх взаємодії безпосередньо залежить перетворення України на демократичну правову державу [2, с. 7].

Права людини, свобода, закон, відповіальність, громадянська зрілість є ключовими поняттями громадянського суспільства.

В Україні за останній час створено потужні громадські організації та рухи, зокрема:

- Всеукраїнська молодіжна громадська організація «Молодий Рух» (метою діяльності якої є захист прав та інтересів своїх членів, сприяння створенню відкритого громадянського суспільства в Україні);

- Всеукраїнська молодіжна організація «Сяйво» (сприяє реалізації соціально значущих програм та проектів на всеукраїнському та міжнародному рівнях завдяки об'єднанню зусиль громадських організацій, влади та бізнесу);

- «Демократичний Альянс» (сприяє всебічній реалізації молодими людьми своїх законних соціальних, економічних, творчих та інших спільніх інтересів, здібностей, прав та свобод на засадах християнсько-демократичної ідеології);

- Інститут Громадського Лідерства (унікальний навчальний заклад некомерційного типу на теренах України, в якому протягом року навчаються лідери громадських організацій, молодіжних осередків політичних партій, рухів та активна молодь);

- Молодий Народний Рух (об'єднує молодь національно-демократичних поглядів, яким не байдужа доля української держави);

- Центр «Молода Дипломатія» (студентська організація, що залучає молодь до серйозного життя. Зараз це одна із найпопулярніших університетських громадських організацій);

Члени громадських організацій активно відстоюють реальну свободу слова, друку, совіті, високій рівень політичної, моральної, правової культури. Цивілізованими методами розв'язують низку проблем, що виникають у процесі руху на суперечливому шляху побудови демократичної правової держави.

Слід зазначити, що у громадських організаціях найбільш активною перетворюальною силою є молодь. Робота у громадських організаціях формує у молодої людини громадянські морально-духовні якості, сприяє громадянському самовизначення особистості.

Нагадаємо, що у Дніпропетровській області успішно діє регіональна цільова програма «Молодь Дніпропетровщини» на 2012-2021 роки. Органи виконавчої влади Дніпропетровській області мають позитивний досвід співпраці із молодіжними громадськими організаціями [1, с. 9]. Такі заходи, як Всеукраїнський молодіжний форум «Я – громадянин України», обласний форум «Молодь – за краще майбутнє», безумовно, сприяють формуванню громадянської зрілості молодого покоління.

Сьогодні як ніколи молодь усвідомлює соціальну значущість громадської активності людини, її участі у справах суспільства. Але, водночас, слід зазначити, що потрібна активізація зусиль з боку влади щодо розв'язання питань молодіжної політики.

Отже, проблему розбудови правової держави доцільно розглядати у контексті громадянської спрямованості життєтворчості. У сучасній новій соціальній ситуації особливого значення набуває духовна сфера громадянського суспільства. Позитивним є усвідомлення сучасною молоддю України соціальної відповідальності за долю своєї Батьківщини, своєї ролі у вирішенні проблем розбудови правової держави.

Література

1. Золотухін О.С. Патріотичне виховання у Дніпропетровській області / О.С. Золотухін // Патріотичне виховання курсантсько-студентської молоді в Україні: стан, проблеми та перспективи на майбутнє: матеріали наук.-практ. семінару (м. Дніпропетровськ, 12 груд. 2014). – Д. : Дніпропетровський держ. ун-т внутр. справ, 2015. – С. 126-127.
2. Чорна К.І. Основні ідеї громадянськості в старших класах / К.І. Чорна // Громадянське виховання у формах і змісті виховної діяльності освітніх закладів : метод. рекомендації. – Д. : Дніпропетровський інститут освіти, 2000. – С. 5-9.

Маргулов Артур Худувич
професор кафедри соціально-гуманітарних
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор історичних наук

ДЕКОМУНІЗАЦІЯ: ПРАВОВА ПАРАДИГМА ЧИ ВІКЛИК ІСТОРІЙ?

Сучасна історії України є найцікавішим у світі феноменом. Розбудова кардинально нового шляху геополітичного розвитку відбувається на тлі боротьби сталих світоглядів та ментальних орієнтацій сформованих протягом десятиліть. Радянська деструктивна модель розвитку суспільства, вичерпавшись у постіндустріальному середовищі, намагається запобігти поширенню нових тенденцій – інформаційному суспільству. Саме тому вбачаємо, що знаходження у цьому політико-правовому та економічному просторі приходить для нашої держави чисельні глибинні проблеми.

Формування сталого радянського світогляду стало наслідком політико-правових перетворень часів формування авторитарно-тоталітарних ознак існування суспільства (1920-1980-х рр.). Такі експерименти відбувались на тлі докорінної зміни національно-традиційного світогляду населення країни. Пі-